

Bruxelles, den 29.7.2024
COM(2024) 322 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

Første rapport vedrørende gennemførelsen af flerårig plan for fiskeriet, der udnytter demersale bestande i det vestlige Middelhav

{SWD(2024) 195 final}

KONKLUSIONER

Siden vedtagelsen af den flerårige forvaltningsplan for fiskeriet, der udnytter demersale bestande i det vestlige Middelhav ("planen")¹ er der udviklet en fuldt udbygget EU-ramme, som omfatter kontrolmekanismer på fartøjs- og medlemsstatsniveau. I løbet af overgangsperioden på fem år² er fiskeritrykket aftaget, og der har været positive virkninger for de fleste fiskerier. I 2020 havde kun 5 % af de demersale bestande (1 ud af 20) en fiskeridødelighed tæt på det maksimalt bæredygtige udbytte (FMSY). I dag har 28 % af de analytisk vurderede bestande en fiskeridødelighed ved FMSY, og 57 % er i gang med hurtigt at blive genoprettet for at nå FMSY. Forbedringerne blev opnået ved aktivt at inddrage interessenterne i regionaliseringsprocessen for at øge bestandens biomasse, som er fiskernes økonomiske grundlag. Visse bestande som f.eks. europæisk kulmule og én bestand af jomfruhummer er dog fortsat svært overfiskede i sammenhæng med mange års overfiskning og miljøændringer.

De **interessenter og medlemsstater**, der blev hørt, roste den **forbedrede kommunikation** mellem interessenter og med forskere, siden planen blev vedtaget. Men de gav udtryk for, at de havde forskellige holdninger til planen. Medlemsstaterne havde fokus på, hvordan planen har ført til en ny kultur for fiskeriet i Middelhavet. De støttede den koordinerede forvaltningsmæssige ramme, hvilket førte til bedre harmonisering og lige konkurrencevilkår. Det Rådgivende Råd for Middelhavet mener imidlertid, at det er for tidligt at evaluere resultaterne af planen. Fiskeindustrien anmoder om, at ordningen for trawlfiskeri af socioøkonomiske årsager fastfryses, og at fristen for at nå FMSY-målet, jf. planens artikel 4, stk. 1, udskydes til 2030. I modsætning hertil opfordrede ikkestatslige organisationer (NGO'er) til yderligere gennemførelse af planen og indsatsen for at forbedre redskabernes selektivitet, kontrol og overvågning.

Kommissionen mener, at planen har vist sig at være en **gavnlig ramme for gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik**³ og at opnå FMSY senest den 1. januar 2025. I løbet af en overgangsperiode på fem år er der med planen opnået bedre fiskerikontrol, f.eks. ved at føre årlige lister over fartøjer med fiskeritilladelse og ved at vedtage bevaringsforanstaltninger såsom effektive områdelukninger. Planen indeholder også en række fleksibilitetsforanstaltninger, der skal hjælpe sektoren med at overgå til en mere bæredygtig praksis, såsom indsatsoverførsler og alternative områdelukninger. Med fortsat gennemførelse efter 2025 kan planen bygge på interessenternes vellykkede tilpasning til EU-rammen og dens regler for at skabe lige vilkår og gennemsigtighed.

Planen gjorde det lettere at nå til enighed om fiskerimuligheder og fastsatte et klart mål, som skal opnås senest den 1. januar 2025, som Kommissionen skal følge i sit forslag, og som Rådet skal følge i sin beslutningstagning. I henhold til planen er trawlindsatsen faldet med 40 % mellem 2020 og 2024. I 2022 blev afgørelsen om fiskerimuligheder udviklet og udvidet til at omfatte

---

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1022 af 20. juni 2019 om en flerårig plan for fiskeriet, der udnytter demersale bestande i det vestlige Middelhav, og om ændring af forordning (EU) nr. 508/2014 (EUT L 172 af 26.6.2019, s. 1).

² I henhold til artikel 4, stk. 1, i planen.

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

supplerende foranstaltninger i form af et loft for tildelinger til langlinefartøjer for at begrænse fiskeridødeligheden for gydende kulmuler og fangstbegrænsninger for to rejearter for at fremskynde genopretningen af deres bestand. Desuden er der siden 2022 blevet indført en unik ordning for at give mulighed for yderligere fleksibilitet og belønne trawlere med yderligere fiskedage, hvis de indfører effektive områdelukninger for at beskytte ungfisk eller anvender mere selektive redskaber. Planen omfatter også foranstaltninger til at reducere fiskeriet i gydesæsonen med midlertidige områdelukninger.

Med denne kombination af foranstaltninger har planen gjort det muligt at holde alt fiskeri efter demersale arter tilgængeligt, om end på et lavere niveau, samtidig med at bestandene hjælpes med at komme på fode igen. De fleste demersale bestande er nu på vej til genopretning. Nogle bestande, som f.eks. **rød mulle i Lionbugten**, er genoprettet fuldt ud og er nu på et bæredygtigt niveau, både hvad angår fiskeridødelighed og biomasse, efter Rådet har vedtaget en nedsættelse af fiskerimulighederne, og medlemsstaterne har vedtaget store områdelukninger.

De positive resultater af planen er, at det har været muligt at **overgå til sunde fiskebestande ved at træffe supplerende foranstaltninger og skabe incitament**er for at fremskynde genopretningen af bestandene og sektorens overgang til bæredygtighed. Efterhånden som planens overgangsperiode udløber, og sektoren kommer på fode efter de betydelige udfordringer i forbindelse med covid-19 og brændstofkriserne, bærer forvaltningsplanen nu frugt. De fleste bestande fiskes tæt på FMSY eller er hurtigt i gang med at blive genoprettet. I de medlemsstater, der har forbedret balancen mellem fiskerikapacitet og fiskerimuligheder, er flådesegmenterne blevet mere rentable.

Blandede tendenser inden for demersale bestande og rentabiliteten af disse fiskerier skyldes imidlertid også forsinkelser og begrænset ejerskab fra medlemsstaternes side, f.eks. stigning i fangsten af ungfisk, strukturel overkapacitet og øget anvendelse af tvillingetrawlere⁴ samt mangler i kontrollen og håndhævelsen i nogle medlemsstater. **Kommissionen er af den opfattelse, at ubalancen mellem fiskerimuligheder og flådekapacitet har undergravet planens positive virkninger og forsinket genopretningen af bestandene med alvorlige konsekvenser for fiskernes levebrød.** Kommissionen anerkender ikke desto mindre fiskerisektorens og interessenternes igangværende bestræbelser på at mindske presset på fiskebestandene baseret på videnskabelig rådgivning. Kommissionen har ofte opfordret medlemsstaterne til at indsamle kvalitetsdata og sikre, at forskere fra de tre berørte medlemsstater (Spanien, Frankrig og Italien) inddrages i at levere videnskabeligt input til planen.

Planen omfatter specifik støtte fra EU-fonde⁵, som ikke er anvendt fuldt ud til at støtte sektorens overgang til en mere bæredygtig praksis. Den **socioøkonomiske udvikling** blandt de flåder, der er omfattet af planen, har været begrænset siden 2020 på grund af covid-19-pandemien og

---

⁴ Hvis fangst pr. indsatsenhed er større end for skovltrawl.

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 af 15. maj 2014 om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2328/2003, (EF) nr. 861/2006, (EF) nr. 1198/2006 og (EF) nr. 791/2007 samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1255/2011 (EUT L 149 af 20.5.2014, s. 1) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1139 af 7. juli 2021 om oprettelse af Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om ændring af forordning (EU) 2017/1004 (EUT L 247 af 13.7.2021, s. 1).

stigende brændstofpriser. Men værdien af landingerne af visse arter steg, og interessenter har rapporteret om en højere rentabilitet siden 2022. Miljøsituationen, herunder konsekvenserne af klimaændringer, nedfiskning af kulmulebestandene og den generelle økonomiske situation, forventes imidlertid at have haft en større negativ indvirkning på flådens rentabilitet end foranstaltningerne i planen. I den forbindelse er planens mål om at **sikre bæredygtigt fiskeri, højere fisketæthed og større fisk** den bedste måde at forbedre flådens resultater på og dermed styrke økonomien i sektoren.

Miljøændringer i det vestlige Middelhavsområde og dets demersale bestande er resultatet af langsigtede tendenser, som det vil tage tid at vende fuldt ud⁶. I mange år har fiskeriet i Middelhavet stået over for en ubalance mellem fiskerimulighederne og fiskerikapaciteten. Dette har resulteret i, at visse bestande, såsom kulmule og blåørød reje, er svært overudnyttede og har lav biomasse. Selv om planen har mindsket fiskeritrykket og skabt større forudsigelighed for interessenterne siden dens begyndelse, kan forekomsten af andre miljøfaktorer såsom varmere have øges yderligere i de kommende år. Hvad angår kulmulebestandene ser forskerne på virkningen af marine hedeølger på arternes reproduktion, ændringer i forsyningen af næringsstoffer og lagdelingen af oceanets øverste lag med højere overfladetemperaturer og saltindhold til følge.

Kommissionen mener, at de vanskelige, men bæredygtige beslutninger, som Rådet har truffet vedrørende bestandene i det vestlige Middelhavsområde, var mulige, fordi planen var på plads. Planen har sikret, at alt fiskeri i dag enten forvaltes i overensstemmelse med FMSY, er ved at komme hurtigt på fode for at nå FMSY, eller at der fra 2025 og fremefter kan iværksættes foranstaltninger for hurtigt at bringe dem op på FMSY. Kommissionen konkluderer derfor, at planen indeholder et **stabilt og langsigtet instrument til gennemførelse af den fælles fiskeripolitik i det vestlige Middelhav**. Det giver større sikkerhed, gennemsigtighed og forudsigelighed og skaber grundlaget for den langsigtede rentabilitet i fiskeindustrien og de tilknyttede sektorer.

---

⁶ Se FAO. 2023. *The State of Mediterranean and Black Sea Fisheries 2023 – Special edition*. Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet. Rome and "The 2023 Mediterranean Quality Status Report and a Renewed Ecosystem Approach Policy in the Mediterranean"

1. INDLEDNING

I 2019 vedtog Europa-Parlamentet og Rådet den flerårige forvaltningsplan for fiskeriet, der udnytter demersale bestande i det vestlige Middelhav⁷. I henhold til planens artikel 17, stk. 2, skal Kommissionen hvert tredje år aflægge rapport til medlovgiverne om planens resultater og indvirkning på bestandene og det fiskeri, der udnytter disse. Denne rapport giver en første oversigt over de fremskridt, der er gjort i henhold til planen.

Planens mål er at: bidrage til at nå målene for den fælles fiskeripolitik⁸ genoprette og opretholde fiskebestande over bæredygtige niveauer bidrage til at eliminere udsmid og gennemføre landingsforpligtelsen anvende en økosystembaseret tilgang og minimere fiskeriets virkning på sårbare levesteder og beskyttede arter.

Planen omfatter målarter som kulmule, rød mulle, jomfruhummer, dybvandsrosenreje, blårod reje, rød kæmpereje og bifangst af arter i blandet fiskeri efter demersale arter. Målarter tegner sig for ca. 20 % af alle fangster i det vestlige Middelhav.⁹

Planen indeholder klare regler for fastsættelse af fiskerimuligheder for at nå og opretholde det mål for fiskeridødeligheden, som giver det maksimale bæredygtige udbytte (FMSY) for bestande med en videnskabelig vurdering. Planen blev først anvendt for fangstsæsonen 2020, hvorved en overgangsperiode på fem år, der er knyttet til flådernes specifikke socioøkonomiske karakteristika, indledtes. I løbet af denne overgangsperiode banede målet for fiskeridødeligheden baseret på den bedste tilgængelige videnskabelige rådgivning vejen for at nå FMSY senest den 1. januar 2025. Fra 2025 skal fiskerimulighederne fastsættes af Rådet på grundlag af et videnskabeligt baseret værdiinterval for fiskeridødelighed i overensstemmelse med FMSY. Planen indeholder også specifikke regler, der giver Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter, navnlig vedrørende landingsforpligtelsen.

Siden 2020 har Rådets forordninger om fiskerimuligheder fastsat årlige indsatsbegrænsninger for trawlere. Siden 2022 har forordningerne også omfattet et loft for fiskeriindsatsen for langlinefartøjer, maksimale fangstbegrænsninger for to rejearter og en mekanisme, der belønner bæredygtig praksis.

2. UDVIKLINGEN PÅ RELEVANTE OMRÅDER

Denne første rapport er baseret på en målrettet høring af interessenter¹⁰ om de seneste rapporter fra Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) vedrørende de

---

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1022 af 20. juni 2019 om en flerårig plan for fiskeriet, der udnytter demersale bestande i det vestlige Middelhav, og om ændring af forordning (EU) nr. 508/2014 (EUT L 172 af 26.6.2019, s. 1).

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

⁹ Bestandsvurderinger i det vestlige Middelhav (STECF 23-09).

¹⁰ De interessenter, der blev hørt, var gruppen af medlemsstater i det vestlige Middelhav (PescaMed), Det Rådgivende Råd for Middelhavet og dets medlemmer. Spørgeskemaet og svarene findes i arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene SWD(2024) 195, der ledsager denne rapport.

relevante bestande i det vestlige Middelhav¹¹, STECF's analyser af landingsforpligtelsen¹² og oplysninger, som Kommissionen er i besiddelse af. Rapporten fokuserer på udviklingen i løbet af fire hele års gennemførelse på følgende områder: fiskeriniveauer og supplerende foranstaltninger socioøkonomiske aspekter landingsforpligtelse og minimering af uønskede fangster minimering af fiskeriets virkning på sårbare levesteder og beskyttede arter og endelig regionalt samarbejde.

2.1. FISKERINIVEAUER OG SUPPLERENDE FORANSTALTNINGER FOR BLANDET FISKERI - BESTANDENES TILSTAND

I de 20 år, før planen trådte i kraft, faldt fiskebiomassen, mens både fiskeritrykket og flådekapaciteten forblev på et højt niveau¹³. Siden 2019 har STECF udarbejdet vurderinger af 20 demersale bestande i det vestlige Middelhav, der viser et fald i fiskeridødeligheden og betydelige fremskridt for over halvdelen af bestandene. Denne forbedring er gjort mulig takket være den indsats, som medlemsstaterne og interessenterne har gjort for at forbedre dataindsamlingen og forvalte fiskebestandene godt.

Den seneste vurdering fra STECF viser, at fire ud af 20 bestande fiskes tæt på eller ved FMSY, mens otte bestande, der er rige på data, viser tegn på en hurtig genopretning, og at to bestande (kulmule og jomfruhummer i spanske farvande) fortsat er svært overfiskede¹⁴. Desuden offentliggjorde den forsigtighedsbaseret rådgivning for kun fem bestande, hvoraf den ene er rådgivning i kategori 5 fra ICES, for hvilken der kun foreligger data om landinger eller fangstdata, der kun har en kort tidsserie¹⁵. Af de ti overfiskede bestande er syv forsinkede i forhold til overgangen til FMSY i 2025, og tre er ved at overgå hurtigt til FMSY. For de seks bestande, der ikke vurderes analytisk, er der intet referencepunkt for vurdering af tilstanden af bestande i forhold til FMSY.

Planen har haft positive virkninger¹⁶ for flere fiskerier, hvilket har resulteret i sundere bestande. Med hensyn til bestandens biomasse skønner STECF imidlertid, at der endnu ikke er sket en tilsvarende stigning, selv om fiskeridødeligheden falder. STECF mener, at biomasseniveauet for kulmule, en art med lang levetid, vil forblive under det forsigtighedsbaserede niveau på mellemlangt sigt, selv om der slet ikke fiskes. STECF vurderer, at fangsterne af kulmule i spanske og franske farvande er steget og dermed fortsat har et lavt biomasseniveau, sandsynligvis siden planen blev vedtaget under et grænsereferencepunkt, under hvilket reproduktionsevnen kan falde (B_{lim}). STECF mener, at den øgede anvendelse af tvillingetrawlere og den øgede fangst af kulmuleungfisk hæmmer chancerne for genopretning af bestandene. Biomasseniveauet for kulmule er meget lavt, hvilket kan gøre den til en choke species for indsatsordningen. Hvad angår de to kulmulebestande, begge under B_{lim} , anbefales en meget

¹¹ Findes i STECF EWG 23-09 og STECF EWG 23-11, [STECF – Europa-Kommissionen \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/fisheries/steecf/).

¹² Evaluering af fælles henstillinger om landingsforpligtelsen og forordningen om tekniske foranstaltninger (STECF-23-04 og 23-06).

¹³ Rapport fra det 75. plenarmøde i STECF (STECF-PLN-24-01).

¹⁴ Bestandsvurderinger i det vestlige Middelhav (STECF-23-09).

¹⁵ ICES, 2022, Rådgivning om fiskerimuligheder, Rapport fra ICES' rådgivende udvalg, 2022. ICES-rådgivning 2022, afsnit 1.1.1. <https://doi.org/10.17895/ices.advice.19928060>.

¹⁶ Detaljerede STECF-analyser af bestandenes tilstand findes i arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene SWD(2024) 195, der ledsager denne rapport.

høj reduktion af fiskeridødeligheden i STECF-analyserne fra 2023 for at genopbygge kulmulebestandene til et sikkert niveau.

- **REGLER FOR FASTSÆTTELSE AF FISKERIMULIGHEDER**

Siden 2019 har planen været i sin overgangsperiode. Fiskerimulighederne fastsættes på grundlag af planens artikel 7 for den maksimalt tilladte fiskeriindsats for trawlere, suppleret med tekniske foranstaltninger eller bevaringsforanstaltninger for at nå FMSY senest den 1. januar 2025. I overgangsperioden anvendes der ved fastsættelsen af fiskerimuligheder for bestande med en analytisk vurdering ikke et værdiinterval omkring FMSY. Kommissionens mål var at foreslå fiskerimuligheder baseret på den bedst tilgængelige videnskabelige rådgivning, der sikrer, at fiskeridødeligheden når FMSY senest den 1. januar 2025. Efterhånden som gennemførelsen af planen skred frem, har Kommissionen tilskyndet til dataindsamling og datadeling mellem MedAC og STECF med henblik på at videreudvikle socioøkonomiske modeller og forvaltningsscenarier.

Da en analytisk vurdering kun er mulig for bestande, der er rige på data, var det nødvendigt at følge det forsigtighedsbaserede grundlag for bestande med ringe data. Takket være fremskridt inden for dataindsamling og videnskabelig modellering var STECF i stand til at beregne bevarelsesreferencepunkter for visse bestande og videreudvikle socioøkonomiske vurderinger, således at overgangen til at nå FMSY blev bedre kortlagt. I 2022 blev der imidlertid ikke stillet tilstrækkelige data til rådighed af alle medlemsstater på grund af organisatoriske forsinkelser i undersøgelser til havs, hvilket resulterede i en stigning til seks bestande med ringe data.

De interessenter, der blev hørt, roste den forbedrede kommunikation siden 2019, men gav udtryk for, at de havde forskellige holdninger til fiskerimulighederne og ambitionerne i planen. De nationale myndigheder påskønnede, at processen til fastsættelse af fiskerimuligheder var lettet, og understregede betydningen af analytiske vurderinger af bestande og faktorer, der ikke er relateret til fiskeri. MedAC fremhævede flådernes indsats, da planen begyndte under covid-19- og brændstofkrisen, hvilket forværrede flådernes socioøkonomiske vanskeligheder. MedAC påskønnede muligheden for at deltage i visse STECF-møder og for at tilvejebringe oplysninger og drøfte bestandsvurderinger og forvaltningsscenarier med forskerne, men anmodede gentagne gange om at fastfryse foranstaltningerne og udsætte fristen for at nå FMSY-målet, jf. planens artikel 4, stk. 1, til 2030 af socioøkonomiske årsager. NGO'er anmodede derimod om, at fiskerimulighederne knyttes sammen med forbedringer af redskabernes selektivitet og bedre kontrol (f.eks. ved at have fartøjsovervågningssystemer (FOS) på alle fartøjer).

- **FISKERIINDSATSORDNINGER, FANGSTBEGRÆNSNINGER OG KOMPENSATIONSORDNING**

Planen blev udrullet over fire fiskerimuligheder (2020-2023). Fiskeriindsatsordningen for trawlere var det centrale for planens succes. Efter videnskabelig rådgivning og den retlige forpligtelse i artikel 7, stk. 3, er antallet af trawldage gradvist blevet reduceret med 40 % af referenceværdien for 2015-2017. Dette førte til en gradvis tilpasning af flåderne og til, at sektoren fik kendskab til kontrol med EU-standarderne.

I 2022 foreslog Kommissionen supplerende foranstaltninger som en pakkeløsning baseret på den bedst tilgængelige videnskabelige rådgivning. Løsningen kombinerede foranstaltninger for trawlere, langlinefartøjer med indvirkning på dødeligheden for kulmulegydere og fangstbegrænsninger for at sætte gang i genopretningen af bestandene af blåsrød reje og rød kæmpereje. I 2022 fastsatte forordningen om fiskerimuligheder¹⁷ en kompensationsordning, som belønner de fartøjer, der opfylder kriterierne, med yderligere trawldage (effektive områdelukninger i gydeperioder eller indførelse af mere selektive redskaber for at reducere fangsten af ungfisk)¹⁸. STECF evaluerede kriterierne, og hvordan kompensationsordningen er blevet gennemført¹⁹. I 2022 blev kompensationsordningen gennemført for størstedelen af flåden i én medlemsstat og for fartøjer i visse havne i en anden medlemsstat. I 2023 anmodede alle tre medlemsstater imidlertid om yderligere dage under kompensationsordningen, men nogle medlemsstater benyttede ikke de ekstra dage.

Siden 2022 har pakkeløsningen, der er integreret i fiskerimulighederne, medført en effektiv reduktion af fiskeridødeligheden og samtidig minimeret de socioøkonomiske virkninger. Kommissionen mener, at planen har gjort det lettere at nå til enighed om og integrere de tre søjler i den fælles fiskeripolitik (miljømæssige, sociale og økonomiske) i afgørelser om fiskerimuligheder. Planen udstikker en klar forvaltningsretning, der skal være retningsgivende for både Kommissionens forslag og Rådets beslutningstagning, som skal føre til årlige forordninger om fiskerimuligheder. Siden 2019 har afgørelserne været konsekvente og i overensstemmelse med målene i den fælles fiskeripolitik. De giver resultater, da op til 55 % af bestandene forventes at være genoprettet inden 2025, og kulmulebestanden er på vej til genopretning.

- OVERVÅGNING AF UDVIKLINGEN OG MEDLEMSSTATERNES FORPLIGTELSE

I de første år af planen blev der i Spanien, Italien og Frankrig vedtaget et harmoniseret overvågningssystem med månedlige anmeldelser og en række fleksible forvaltningsforanstaltninger (artikel 9 og 10). Kommissionens tjenestegrene har nedsat et teknisk netværk via månedlige koordineringsmøder mellem de tre nationale myndigheder. Dette byggede på en fælles forståelse af de foranstaltninger, der er indeholdt i planen, og de videnskabelige resultater og bidrog til at fremme en ny forvaltningskultur. **Samlet set har de tre medlemsstater udførligt rapporteret om de fleste aspekter af gennemførelsen af planen.** I løbet af de første år opnåede de god overholdelse og håndhævelse af de vigtigste foranstaltninger, såsom årlige ajourføringer af lister over fartøjer, som må fiske, månedlige meddelelser og tildelinger af fiskedage samt områdelukninger. Planen dækker også varigheden af fiskedage for trawlere og fiskerilukninger. Kommissionen foretog tre fiskerilukninger i 2022, tre af en medlemsstat i 2021 og to i 2023 af samme medlemsstat. Endelig sikrede en grundig overvågning af

---

¹⁷ Rådets forordning (EU) 2022/110 af 27. januar 2022 om fastsættelse for 2022 af fiskerimulighederne for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende i Middelhavet og Sortehavet (EUT L 21 af 31.1.2022, s. 165).

¹⁸ Tabeller, der viser anvendelsen af kompensationsordningen siden 2022, findes i arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene SWD(2024) 195, der ledsager denne rapport.

¹⁹ Rapport fra det 72. plenarmøde i STECF(STECF-PLN-23-01).

trawllaktiviteterne, at de tildelte fiskerimuligheder ikke blev overskredet, efter at planen trådte i kraft.

Kommissionen konstaterede imidlertid en række mangler på nationalt plan. Den drøftede med medlemsstaternes myndigheder, hvordan overvågningen og håndhævelsen på nationalt plan kan forbedres, f.eks. gennem tilbagekaldelse af den nationale dispensation, der tillader frysetrawlere at overskride den tidsbegrænsning for trawlfiskeri, som er fastsat i planen²⁰. Med hensyn til flådekapacitet (planens artikel 9, stk. 7 og 9) har Kommissionen regelmæssigt anmodet medlemsstaterne om at afhjælpe ubalancen mellem deres flådekapacitet og fiskerimuligheder²¹. Kommissionen har klart kommunikeret de vellykkede eksempler på øget årlig aktivitet og rentabilitet for fartøjer i medlemsstaterne med flåder i balance, og som er rettet mod bæredygtigt forvaltede bestande.

Interessenterne glædede sig over den øgede koordinering mellem myndighederne og de regelmæssige møder med arbejdsgruppen i MedAC om planen. Dette fremmede tilliden og smidige udvekslinger mellem Kommissionen og alle interessenter. Kommissionen mener, at dette gjorde muliggjorde udviklingen kompensationsordningen og andre skræddersyede foranstaltninger med henblik på at virkeliggøre planens målsætning under hensyntagen til de særlige forhold, der gør sig gældende for det lokale fiskeri. Med hensyn til flådekapacitet udtrykte MedAC bekymring over at reducere antallet af trawlere i betragtning af betydningen af denne sektor, som forsyner over 80 % af fiskeauktionerne med middelhavsfisk.

- **FLEKSIBLE ORDNINGER TIL STØTTE FOR SEKTORENS OVERGANG**

Der er truffet adskillige fleksible foranstaltninger for at fremme sektorens overgang til en mere bæredygtig praksis og sikre en aktiv gennemførelse af forvaltningsforanstaltninger. De omfatter for det første overførsel af fiskedage med trawl mellem flådesegmenter for at undgå en stigning i og underudnyttelse af trawlerne fiskeriindsats på grundlag af videnskabeligt baserede omregningsfaktorer. Denne første fleksible foranstaltning er blevet anvendt hvert år siden 2020 af én medlemsstat og lejlighedsvist af en anden medlemsstat. For det andet benyttede alle tre medlemsstater dispensationen for trawldage på op til 18 timer for visse flådesegmenter og fleksibilitet med hensyn til fangstrejsens varighed i visse havne for trawlere, som fisker efter rejer på længere og dybere togter til havs. For det tredje benyttede to medlemsstater en dispensation for alternative områdelukninger for specifikke geografiske begrænsninger for at beskytte kulmuleungfisk i kystområder.

Desuden blev vedtagelsen af en kompensationsordning med op til 12 kriterier i 2024 for at tilskynde til mere bæredygtig praksis anvendt af én medlemsstat og delvist anvendt af en anden i 2022, og alle tre medlemsstater anmodede derom i 2023 og 2024. Endelig anmodede alle tre medlemsstater i 2023 og 2024 om fleksibilitet fra år til år for bestande, for hvilke der er

---

²⁰ Nærmere oplysninger om overvågning og håndhævelse i henhold til planen findes i arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene SWD(2024) 195, der ledsager denne rapport.

²¹ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet "Mod et mere bæredygtigt fiskeri i EU: status og retningslinjer for 2023" (SWD/2022/157 final).

Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet "Bæredygtigt fiskeri i EU: status og retningslinjer for 2024" (SWD/2023/172 final).

fangstbegrænsninger, jf. artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 847/96 og artikel 15, stk. 9, i forordningen om den fælles fiskeripolitik samt om mulighed for at bytte fangstbegrænsninger mellem medlemsstater, der ikke anvendes af nogen medlemsstat, selv om én medlemsstat underudnytter sine tildelinger.

- **OMRÅDELUKNINGER**

I henhold til planens artikel 11 skal medlemsstaterne vedtage områdelukninger for at sikre beskyttelse af ungfisk og gydefisk. Med fokus på beskyttelse af kulmuleungfisk i 2020 krævede planen yderligere lukninger senest den 17. juli 2021 for at beskytte ungfisk og gydefisk af alle demersale bestande baseret på den bedst tilgængelige videnskabelige rådgivning. Som et alternativ til lukningen på tre måneder for trawlere inden for seks sømil fra kysterne tilpassede to medlemsstater deres områdelukninger, da de befinder sig i områder, der er dybere end 100 meter, eller hvor kontinentalsoklens størrelse er begrænset.

Samlet set vurderede STECF²², at de vedtagne områdelukninger i to medlemsstater ikke opfyldte de mål, der er fastsat i planen: De områdelukninger, der blev vedtaget af flere medlemsstater, var ikke store nok til at nå målet om at reducere fangsten af ungfisk og gydefisk med 20 %.

- **LYSTFISKERI OG FORVALTNING AF BIFANGSTBESTANDE**

For at tage højde for alle kilder til fiskeridødelighed for de arter, der er omfattet af planen, kan Rådet vedtage videnskabeligt baserede grænser for lystfiskere, og medlemsstaterne skal træffe de nødvendige og forholdsmæssige foranstaltninger for at forbedre dataindsamlingen (planens artikel 8). STECF²³ evaluerede lystfiskeriets bidrag til fiskeridødeligheden for de demersale bestande, der er omfattet af planen. På grundlag af de foreliggende oplysninger konkluderede STECF, at lystfiskeri sandsynligvis ikke vil have nogen væsentlige virkninger. På grund af de begrænsede data, som STECF har til rådighed til at foretage en vurdering, blev artikel 12 om forvaltning af bifangstbestande ikke gennemført.

2.2. STØTTE FRA EU-FONDE OG SOCIOØKONOMISKE UDVIKLINGER

Planen indeholder specifikke artikler (artikel 19 og 20), der gør det muligt at anvende EU-midler til midlertidigt og endeligt ophør for at afhjælpe ubalancen i flådekapaciteten. Flådesegmenternes kapacitet, navnlig i én medlemsstat, er stadig ikke i balance, som vurderet i forhold til biologiske og økonomiske indikatorer (²⁴). De to øvrige medlemsstater har anvendt både midlertidigt og endeligt ophør i forhold til deres trawlere med henblik på at reducere deres kapacitet og sikre balance mellem flådesegmenterne og de fiskerimuligheder, der er til rådighed. Selv om det ikke har afhjulpet den tredje medlemsstats ubalance mellem dens middelhavsflådesegmenter og deres fiskerimuligheder, har den anvendt midlertidigt ophør. Repræsentanter for sektoren gav også udtryk for interesse for endeligt ophør.

---

²² Findes i rapportererne EWG 22-01 og EWG 23-01 fra STECF, [STECF – Europa-Kommissionen \(europa.eu\)](http://europa.eu).

²³ Findes i rapportererne EWG 21-01 og EWG 22-01 fra STECF, [STECF – Europa-Kommissionen \(europa.eu\)](http://europa.eu).

²⁴ Findes i rapporten EWG 23-13 om balance og kapacitet fra STECF.

I forbindelse med brændstofkrisen og energiomstillingen **Kommissionen beklager, at medlemsstaterne ikke fuldt ud udnyttede de midler fra EHFF, der var afsat via de nationale operationelle programmer. Navnlig én medlemsstat anvendte ikke over 15 % (210 mio. EUR) af sin oprindelige tildeling.** Da både EHFF og EHFAF støtter planens mål, mener Kommissionen, at medlemsstaterne burde have anvendt flere af EHFF-midlerne via de nationale operationelle programmer og flere af EHFAF-midlerne via de nationale programmer til at støtte udviklingen af mere selektivt fiskeri, overgangen til mindre brændstofintensive metoder, forbedre fiskerikontrollen og mindske de socioøkonomiske indvirkninger af de vedtagne bevaringsforanstaltninger på fiskerne. Disse foranstaltninger ville være i overensstemmelse med målene i havpakken, som Kommissionen vedtog i februar 2023.

Der er opnået positive økonomiske resultater for flådesegmenter, der fisker bestandene bæredygtigt. Kommissionen har gentagne gange opfordret medlemsstaterne til at tilpasse deres flådekapacitet til fiskerimulighederne. Under udfordrende omstændigheder med klima-, biodiversitets- og energikriser indeholder planen redskaber til mere bæredygtigt fiskeri, der kan føre til højere fisketæthed og større fisk, mere effektive resultater for fiskerflåden og større fortjeneste.

I 2021²⁵ tegnede middelhavsflåden sig for 57 % af alle EU-fartøjer og 47 % af beskæftigelsen inden for fiskerisektoren i EU. Den bidrog med 9 % af EU's landinger i vægt og 24 % i værdi. Omkring 31 % af Middelhavets samlede landingsværdi stammer fra subregionen i det vestlige Middelhavsområde (1,35 mia. EUR ud af i alt 4,76 mia. EUR, da planen blev vedtaget), og ca. 19 % af middelhavsflåden fisker i det vestlige Middelhav²⁶. For Italiens vedkommende stammede ca. 40 % af landingerne fra det vestlige Middelhav. For Spaniens og Frankrigs vedkommende var landinger i vægt fra Middelhavet mindre end 10 %.

I alle tre medlemsstater har fiskeriet en betydelig social indvirkning på havnene i det vestlige Middelhav, hvor kystfiskeri af mindre omfang tegner sig for 79 % af dagene på havet og 55 % af beskæftigelsen. Den industrialiserede flåde har imidlertid været den vigtigste operatør i regionen og tegnede sig for fangst af 84 % af den landede vægt og 72 % af landingsværdien. Den landede vægt har været faldende i årevis, mens den landede værdi er steget. I 2021 fangede Spanien ca. 19 % af landingerne i Middelhavet, mens Italien fangede over 40 % og Frankrig under 5 %.

Med hensyn til de socioøkonomiske resultater **viser de socioøkonomiske indikatorer, at situationen er blevet bedre**, selv om gennemførelsen af planen begyndte under covid-19-pandemien og på et tidspunkt med højere brændstofpriser: forbedringer i flådesegmenterne, der er tættere på balance og forbundet med bestande, der fiskes tættere på FMSY. I 2021 fortsatte **flåden i det vestlige Middelhav samlet set med at generere overskud**, selv om konsekvenserne af pandemien og højere brændstofpriser har lagt en dæmper på forbedringen af de økonomiske indikatorer siden 2015.

---

²⁵ Der foreligger kun relevante økonomiske data frem til 2021. Jf. STECF 2023, den årlige økonomiske rapport om EU-fiskerflåden (*The Annual Economic report on the European Fishing Fleet*) (STECF 23-07).

²⁶ *The state of Mediterranean and Black Sea fisheries*, Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet.

I 2021 blev indtægterne (indtægter fra landinger og andre indtægter) anslået til over 1,5 mia. EUR og 900 mio. EUR i bruttoværditilvækst for hele Middelhavet, hvoraf ca. 44 % stammede fra havne i det vestlige Middelhavsområde: Italien (721 mio. EUR i indtægter, heraf ca. 40 % for havne i det vestlige Middelhavsområde), Spanien (288 mio. EUR i indtægter) og Frankrig (82 mio. EUR i indtægter). Det svarer til en **stigning i indtægterne på 4 % i forhold til året før, mens nettofortjenstmargenen steg med 16 % i 2020-2021**. Spanien og Italien oplevede en stigning i deres indtægter (9 % for Italien og 3 % for Spanien), mens indtægterne i Frankrig fortsat lå tæt på niveauet for 2020.

Med hensyn til energifafhængighed faldt energiforbruget i 2021 (442 mio. liter) med 5 % i forhold til 2020 som følge af et fald på 16 % i den spanske flåde og et fald på 15 % i den franske flåde. I 2021 havde Italien det højeste energiforbrug i regionen (56 %), efterfulgt af Spanien (17 %), mens Frankrig forbrugte mindre end 5 % af al energi i Middelhavsflåden. Indsatsen i dage på havet i hele regionen fulgte også en generel nedadgående tendens, som stabiliserede sig mellem 2013 og 2018 for derefter at falde til et niveau, der var lavere end det planlagte mellem 2019 og 2021.

Beskæftigelsen målt i fuldtidsækvivalenter varierer mellem de tre medlemsstater. De seneste tal viser, at Italien står for 39 % af den samlede beskæftigelse i EU's fiskerisektor i Middelhavet, heraf 40 % i det vestlige Middelhav, mens Spanien står for 14 % af den samlede beskæftigelse i EU's fiskerisektor i Middelhavet, og Frankrig for 4 %. Beskæftigelsen er faldet i løbet af de seneste ti år med det største relative fald i det vestlige Middelhav i Frankrig (8 %). Desuden fortsatte de langvarige konsekvenser af pandemien med at påvirke de økonomiske resultater i 2021 som følge af restriktioner og fysisk afstand i en del af året. Gennemsnitslønnen pr. fuldtidsækvivalent i den industrialiserede flåde faldt med 5 % mellem 2020 og 2021 (anslået til ca. 18 889 EUR om året), mens gennemsnitslønnen i den ikkeindustrialiserede flåde faldt med 14 % til 9 059 EUR.

Overordnet set er tendenserne for ikkeindustrialiserede og industrialiserede flåder forskellige. Den **ikkeindustrialiserede flåde er på trods af faldet i gennemsnitslønnen fortsat blevet bedre i forhold til alle økonomiske resultatindikatorer som følge af en stigning i andre indtægtskilder**, hovedsagelig i Italien, i tilknytning til beslægtede aktiviteter såsom fisketurisme og højere landingspriser. Den ikkeindustrialiserede flåde solgte produkter til højere priser end den industrialiserede flåde takket være **kortere forsyningskæder og direkte salg til slutforbrugere og restauranter**. Derimod registrerede den industrialiserede flåde et fald i bruttoværditilvæksten og bruttofortjenesten, hovedsagelig som følge af en reduktion på 4 % i landingsværdien og en stigning i energiomkostningerne på 20 %.

De interessenter, der blev hørt, hævder, at der er en negativ sammenhæng mellem gennemførelsen af planen og de socioøkonomiske tendenser, navnlig på grund af den langsomme genopretning af kulmule og brændstofpriserne. Nogle repræsentanter for sektoren hævder, at den største hage ved planen er dens manglende socioøkonomiske hensyn og stivhed i fastsættelsen af fiskerimuligheder. Sektoren efterlyser en mere gradvis tilgang til at nå FMSY for at tilpasse sig de andre udfordringer, som sektoren står over for (f.eks. pandemien og brændstofpriserne). NGO'er hævder derimod, at gennemførelsen af planens foranstaltninger på en mere gradvis måde

hverken vil gavne de marine ressourcer eller fiskerne og vil forværre den socioøkonomiske situation yderligere. Medlemsstaterne understreger behovet for at tilpasse den fælles fiskeripolitik til de særlige behov i Middelhavet og tage hensyn til andre menneskelige aktiviteter og eksterne faktorer, der har indvirkning på marine økosystemer.

Kommissionen er af den opfattelse, at planen har været gavnlig og har ydet yderligere støtte til sektoren under pandemien og brændstofkrisen. Kommissionen beklager, at medlemsstaterne ikke fuldt ud anvendte de EU-midler, der var afsat, til at opfylde planens mål og fremme sektorens overgang til en mere bæredygtig og mindre brændstofafhængig økonomi, som udgør de centrale mål i havpakken, som Kommissionen vedtog i februar 2023. Blandede tendenser inden for fiskebestande og fiskeri skyldes delvist årsager, som lå forud for vedtagelsen af planen. Overkapacitet og vedvarende ikkebæredygtigt fiskeri har medført reelle socioøkonomiske skadevirkninger med alvorlige konsekvenser for kystsamfundene, herunder for de fiskere, der er afhængige af fiskeri som deres levebrød. Kun bæredygtige fiskerimetoder og passende miljøbeskyttelse kan sikre fiskersamfundenes sundhed på langt sigt.

2.3. UDØVELSE AF DE DELEGEREDE BEFØJELSER

Et andet aspekt af en styrket regionalisering er planens specifikke bestemmelser (artikel 14, 15, 16 og 18), der giver medlemsstaterne mulighed for at forelægge fælles henstillinger²⁷ på områder, for hvilke Kommissionen har bemyndigelse til at vedtage delegerede retsakter. Dette omfatter f.eks. delegerede retsakter om nødvendige bevaringsforanstaltninger, tekniske foranstaltninger og udsmidplaner.

- SÆRLIGE BEVARINGSFORANSTALTNINGER

I lighed med EU's øvrige flerårige forvaltningsplaner blev artikel 13, der har til formål at beskytte unge marine organismer, ikke anvendt i rapporteringsperioden, eftersom dens indhold blev erstattet af den mere specifikke forordning om tekniske foranstaltninger (EU) 2019/1241²⁸. På trods af udtalelser fra medlemsstaterne på mødet i Rådet for Landbrug og Fiskeri i december 2020, hyppige opfordringer fra Kommissionen og de EU-midler, der er afsat til støtte, **forelagde medlemsstaterne ikke Kommissionen fælles henstillinger om at gennemføre yderligere områdelukninger, øge redskabernes selektivitet eller fastsætte højere bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelser.**

- LANDINGSFORPLIGTELSE OG UDSMID

---

²⁷ I forbindelse med regionaliseringsprocessen har medlemsstaterne oprettet regionale grupper på højt plan, der består af medlemsstaternes fiskeridirektører med repræsentanter fra Kommissionen tilknyttet, hvoraf en er specifik for det vestlige Middelhav ("PescaMed"). PescaMeds primære mål er at forbedre koordinationen og samarbejdet mellem medlemsstaterne om fiskeriforvaltning ved at vedtage fælles henstillinger, udarbejde videnskabelige støtteundersøgelser og fremme udviklingen af samarbejdet med andre vigtige interessenter i regionen.

²⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1241 af 20. juni 2019 om bevarelse af fiskeressourcerne og beskyttelse af marine økosystemer ved hjælp af tekniske foranstaltninger, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 og (EU) 2019/1022 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 894/97, (EF) nr. 850/98, (EF) nr. 2549/2000, (EF) nr. 254/2002, (EF) nr. 812/2004 og (EF) nr. 2187/2005 (EUT L 198 af 25.7.2019, s. 105).

Et centralt mål i den fælles fiskeripolitik er at gennemføre landingsforpligtelsen og gradvist eliminere udsmid. Ifølge planen gælder landingsforpligtelsen for de arter, der forvaltes ved hjælp af fangstbegrænsninger, såsom rød kæmpereje, og for arter med en bevarelsesmæssig mindstereferencetørrelse, såsom kulmule. Siden 2019 har Kommissionen styrket koordinationen med forskere og interessenter for at forbedre dataindsamlingen og støtte STECF's udvikling af en standardiseret tilgang til anmodninger om dispensation²⁹. Beføjelsen i henhold til planens artikel 14 er blevet anvendt fire gange, og Kommissionen har vedtaget fire delegerede retsakter³⁰ om høj overlevelseshastighed og de minimis-undtagelser fra landingsforpligtelsen.

På EU-plan skønner STECF³¹, at udsmidspraksis sandsynligvis ikke har ændret sig ret meget. Der foreligger stadig ikke tilstrækkelige kvantitative data siden ikrafttrædelsen af landingsforpligtelsen i Middelhavet den 1. januar 2019. For så vidt angår det vestlige Middelhav anførte STECF, at der proaktivt var udarbejdet tilgange med henblik på at forbedre gennemførelsen af landingsforpligtelsen gennem udvikling af forskningsprojekter med inddragelse af lokale interessenter. Men **STECF anførte også, at der var tegn på, at fiskeindustriens praksis på havet ikke havde ændret sig, hvilket tydede på, at en reduktion af udsmid virkede usandsynlig.** For så vidt angår kulmule skønnes det i STECF's seneste bestandsvurdering, at udsmid på havet kan være steget, men må anses for at være ubetydelig for så vidt angår rød mulle.

De interessenter, der blev hørt, deler lignende synspunkter om den aktuelle udsmidspraksis. Alle respondenter var enige i deres vurdering af, at de faktiske udsmidsniveauer har været stabile siden landingsforpligtelsens ikrafttræden i regionen i 2019. Ikke desto mindre har fiskeindustrien gjort en indsats for at forstå og gennemføre landingsforpligtelsen og samarbejde med forskningsinstitutioner om spørgsmålet. Alle interessenter bekræfter, at landingsforpligtelsen har stimuleret den videnskabelige forskning i mere selektive redskaber og undersøgelser af overlevelseshastigheder. Med hensyn til blandet fiskeri efter demersale arter mener de imidlertid, at der vil være en grænse for graden af selektivitet. Kommissionen mener, at det fortsatte udsmidsproblem hovedsageligt skyldes manglende kontrol og håndhævelse fra medlemsstaternes myndigheders side og skal tackles inden for rammerne af EU's fiskerikontrolordning.

2.4. EN ØKOSYSTEMBASERET TILGANG

Den økosystembaserede tilgang skal gennemføres i fiskeriforvaltningen for at mindske fiskeriets negative indvirkning på det marine økosystem (artikel 2, stk. 3, i forordningen om den fælles fiskeripolitik). Det fremgår også af planen i artikel 3, stk. 3, at den skal være sammenhængende, navnlig for at opnå en god miljøtilstand i henhold til havstrategirammedirektivet.³² I årtier har marine økosystemer i det vestlige Middelhav været udsat for flere kilder til stress, fra

---

²⁹ Rapport fra det 66. plenarmøde i STECF (STECF-PLN-21-01).

³⁰ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/4, 2021/2066, 2022/2288 og 2023/2462.

³¹ Evaluering af fælles henstillinger om landingsforpligtelsen og forordningen om tekniske foranstaltninger (STECF-23-04 og 23-06).

³² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (EUT 164 af 25.6.2008, s. 19).

overfiskning til reduceret tilgængelighed af næringsstoffer³³ og ændringer i fødekæden samt konsekvenserne af klimaændringer og forurening³⁴. Men en nylig undersøgelse³⁵ har vurderet regionen til at være i en "god" tilstand og har vist, at beskyttede områder har opnået "god" eller "høj" tilstand, og at området uden trawl vurderes at være effektivt ved "høj" miljøtilstand. Undersøgelsen konkluderede også, at beskyttede havområder og forbud mod trawlfiskeri lokalt kan bidrage til at opnå en god miljøtilstand og til opfyldelsen af havstrategirammedirektivets målsætninger.

STECF³⁶ skønnede, at rød mulle i Lionbugten (geografisk underområde, GSA 7) og rød mulle i Det Liguriske Hav og Det nordlige tyrrhenske Hav (GSA 9) i 2023 var de eneste målbestande i planen, der opfyldte to af de tre vurderede kriterier for deskriptor 3 i havstrategirammedirektivet vedrørende fiskerimuligheder. Dybvandsrosenreje i GSA 1 og GSA 5, 6, 7 og jomfruhummer i GSA 9 opfyldte kun fiskeridødelighedskriteriet.

De interessenter, der blev hørt, understregede betydningen af en økosystembaseret forvaltning af fiskeriet og fiskeriets bidrag til at opnå en god miljøtilstand, idet de bemærkede, at faktorer, der ikke er relateret til fiskeri også spiller en vigtig rolle. Medlemsstaterne mener, at situationen for fiskebestandene sandsynligvis ville have været værre uden planen. Derimod er MedAC af den opfattelse, at planen har været kontraproduktiv, da den ikke indeholder bestemmelser, der specifikt præciserer, hvordan en økosystembaseret fiskeriforvaltning skal gennemføres.

2.5. REGIONALT SAMARBEJDE

MedAC blev oprettet i september 2008 og består af organisationer, der repræsenterer fiskeriet og andre interessegrupper, der er berørt af den fælles fiskeripolitik (f.eks. ikkestatslige miljøorganisationer, sports- og fritidsfiskeriorganisationer)³⁷. Hovedformålet med MedAC er at yde rådgivning om fiskeriforvaltning i Middelhavet og om socioøkonomiske og bevaringsaspekter. MedAC skal høres om visse spørgsmål, navnlig om medlemsstaternes fælles henstillinger, og der skal tages hensyn til deres rådgivning.

Siden 2019 har MedAC været yderst aktiv i gennemførelsen af planen. Der blev nedsat en særlig arbejdsgruppe under MedAC for at fokusere på planen. Den afgav fem udtalelser og deltager som observatør på de fleste møder i STECF om planen.

---

³³ Bl.a. Feuilloley G, Fromentin JM, Stemmann L, Demarcq H, Estournel C, Saraux C, Concomitant changes in the environment and small pelagic fish community of the Gulf of Lions, *Progress in Oceanography*, Volume 186, 2020.

³⁴ Se FAO. 2023. *The state of Mediterranean and Black Sea fisheries 2023 – Special edition*. Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet. Rome, and The 2023 Mediterranean Quality Status Report and a Renewed Ecosystem Approach Policy in the Mediterranean

³⁵ Frascchetti, S., Fabbri, E., Tamburello, L., Uyarra, M. C., Micheli, F., Sala, E., Pipitone, C., Badalamenti, F., Bevilacqua, S., Boada, J., Cebrian, E., Ceccherelli, G., Chiantore, M., D'Anna, G., Di Franco, A., Farina, S., Giakoumi, S., Gissi, E., Guala, I., Guidetti, P., Katsanevakis, S., Manea, E., Montefalcone, M., Sini, M., Asnaghi, V., Calò, A., Di Lorenzo, M., Garrabou, J., Musco, L., Oprandi, A., Rilov, G., and Borja, A. (2022) An integrated assessment of the Good Environmental Status of Mediterranean Marine Protected Areas. *Journal of Environmental Management* 305: 114370.

³⁶ Rapport EWG 23-09 og PLEN 24-01 fra STECF.

³⁷ [Med-ac – Consiglio consultivo regionale per il mediterraneo](https://en.med-ac.eu/) <https://en.med-ac.eu/>.

MedAC understregede, at kommunikationen mellem de regionale interessenter er blevet forbedret, siden planen blev vedtaget. Medlemsstaterne mener, at det regionale samarbejde har udviklet sig positivt, og bemærker, at udarbejdelsen af fælles henstillinger kan forbedres. Der er forståelse for tanken om fælles henstillinger som et skræddersyet regionalt instrument, men udarbejdelsen af dem kræver ofte tidskrævende forudgående research. Vedtagelsen af delegerede retsakter tager også tid på grund af de forskellige videnskabelige og administrative skridt, som processen indebærer.

Kommissionen er af den opfattelse, at **medlemsstaterne kunne have gjort bedre brug af regionaliseringsprocessen ved at fremsætte fælles henstillinger med henblik på vedtagelse af bevaringsforanstaltninger** som omhandlet i planens artikel 11-13 og ved at forelægge fælles henstillinger om dispensationer fra landingsforpligtelsen. De burde også have hørt det rådgivende råd og andre interessenter om de længe uafklarede spørgsmål, der påvirker det vestlige Middelhav. Trods hyppige påmindelser fra Kommissionen er centrale spørgsmål ikke blevet behandlet kollektivt, f.eks. om en mere bæredygtig forvaltning af kulmulebestande, væsentlige forbedringer af redskabernes selektivitet, fastsættelse af højere bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelser eller iværksættelse af bredere funderede tiltag til oprettelse af et effektivt netværk af områdelukninger for at beskytte yngle- og gydepladser.